

MADS VESTRUP boede med sin Familje ude paa Amager lige ved Grænsen af det aabne Land. Straks efter Nytaar var Stine og Børnene flyttet herover fra Jylland, og de havde nu en tre Værelsers Tag-Etage i en nybygget Villa. Men Mads Vestrup følte sig stadig syg. Trods Glæden over Hjemmet kunde han ikke trives i Byens Luft. Hans Fedme var ogsaa paany taget til og gjorde Gangen besværet. Tung og sløv gik han til og fra sit aandsfortærende Arbejde som en Okse under Aaget.

Hans aparte Ydre vakte altid en Del Opmærksomhed paa Gaderne; men der var ikke mange, der længer vidste, hvem han var. Siden »Femte Juni« ikke mere omtalte ham og bragte Billeder af ham, og da ogsaa hans eget Blad helst fortav hans Navn, var han hurtigt blevet slettet paa Publikums Erintringstavle, hvor der i Mellemtiden havde figureret saa mange andre af de Navne, som Samuelson, tykke Møller og Døgnets øvrige Historieskrivere satte i Omløb.

Helt forladt af sin tidligere Tilhørerkres var han dog ikke. I en forhenværende Rullekælder paa Kristianshavn holdt han en Gang om Ugen vel besøgte Opbyggelsesmøder, hvor han samlede en trofast lille Skare om sin stærkt personlige Forkyndelse. Men ogsaa i hans Taler mærkedes nu den brudte Kraft og den rygende Tande. Der var i Tonen ikke